H&B delta®

H&B delta®

S LÁSKOU
K ŘEMESLU,
S ÚCTOU
K TRADICI

MMXXII

Úvodem

Jako děti jsme znali každou stavbu našeho táty, protože nám je cestou kolem ukazoval. To je výsada stavařů. Naše práce je vidět a táta stavař může dětem snadno ukázat výsledky své práce, o to víc střechy a fasády, na které jsme specializovaní. A když se k tomu jedná o stavby prestižní, historické, chráněné a navštěvované, může každý náš inženýr, technik a řemeslník s hrdostí svým dětem sdělit: „Toto dělal váš táta." Jsem nesmírně hrdý na skvělý tým, který ve firmě máme. Je známý svou vášní pro řemeslo, touhou po zlepšování, úctou k investorovi a sehraností založenou na dobrých hodnotách. Kéž je tato publikace oslavou našeho společného díla a poděkováním všem zákazníkům za důvěru.

PETR HURTA, majitel společnosti

Je pro mě velkou ctí představit vám druhou publikaci našich nejlepších vybraných referencí. Je to pro nás o to větší radost, že uvnitř publikace najdete stavbu radnice v Olomouci, za kterou H&B delta získala cenu jednoho z hlavních partnerů v celostátní soutěži Stavba roku 2021. Veškeré reference, včetně olomoucké radnice, které v publikaci naleznete, jsou z naší strany realizovány v co nejlepší kvalitě a se zaměřením na detail. Většina z nich jsou stavby historické. Celý tým, od techniků až k řemeslníkům, si uvědomuje, že navazujeme na tradici našich předchůdců a je pro nás velkou ctí, že můžeme tyto památky rekonstruovat a zachovávat tak kus historie našeho národa našim dětem. Celý svět se již několik let chvěje v očekávání změn a toho, co přinesou. Historie, která je v našich stavbách otisknuta, nám ukazuje, že ty nejdůležitější hodnoty cítíme všichni. A víme, že čest, pravda, slušnost, pokora, odvaha a mnohé další jsou ty, které oceňuje nejen minulost, ale i současnost. Přeji si, aby se vám při prohlížení knihy tyto hodnoty vybavily a něco málo z nich jste i prožili.

ONDŘEJ HURTA, jednatel společnosti

Při listování touto knihou a pohledu na krásné stavby se mi vybaví především pracovitý tým lidí, který se na nich podílel, a jeho nadstandardní přístup k práci. Při realizacích se musel vypořádat se spoustou náročných aspektů. Velmi si vážím, že ke zvládnutí těchto krásných projektů vedla jedna z prioritních hodnot tohoto týmu, a to je, že umí spojovat lidi. Lidi, díky kterým pak mohou zůstat zachovány dalším generacím krásné stavby uvedené i v této publikaci. Moc děkuji investorům a zákazníkům, kterých si nesmírně vážím a kteří nám realizace těchto významných staveb svěřili. Děkuji všem svým kolegům v divizi Střechy a stavby za jejich odvahu a motivaci tyto zajímavé stavby realizovat a za jejich emoce, které v těchto stavbách zůstávají otisknuty. Děkuji všem našim řemeslníkům a dělníkům za jejich přístup, nasazení na stavbách a velmi kvalitně odvedenou práci. Jak všichni víme, sám půjdeš určitě v životě rychleji, ale v týmu dojdeš dál.

TOMÁŠ TKADLEC, ředitel divize Střechy a stavby

KUTNÁ HORA
CHOCEŇ
ŠUMPERK
DĚTŘICHOV
SVOJANOV
NÁMĚŠŤ NA HANÉ
OLOMOUC
ČECHY POD KOSÍŘEM
PROSTĚJOV
VYŠKOV
BRNO
TŘEBÍČ
VRANOV NAD DYJÍ
VALTICE

Obsah

ČECHY POD KOSÍŘEM
Zámek Čechy pod Kosířem | 08

PROSTĚJOV
Národní dům | 12

ŠUMPERK
Radnice Šumperk | 16

HOŠŤÁLKOVÁ
Zámek Hošťálková | 20

OSTRAVA
Trojhalí – Ústředna | 24

BRNO
Státní hrad Veveří | 28

VALTICE
Nemocnice Valtice | 32

VSETÍN
Kostel Nanebevzetí Panny Marie | 36

OLOMOUC
Arcibiskupský kněžský seminář | 40
Olomoucká radnice | 44
Vlastivědné muzeum v Olomouci | 48

SVOJANOV
Hrad Svojanov | 52

STUDÉNKA
Starý zámek | 54

KRNOV
Spořitelna | 56
Kostel sv. Benedikta z Nursie | 60
Městské divadlo Krnov | 64

MELČ
Zámek Melč | 72

RADUŇ
Kostel Nejsvětější Trojice | 74

NÁMĚŠŤ NA HANÉ
Zámek Náměšť na Hané | 76

DĚTŘICHOV NAD BYSTŘICÍ
Kostel sv. Jiří | 78

TŘEBÍČ
Zadní synagoga | 80

VYŠKOV
Kaple sv. Anny a špitál | 84

KUTNÁ HORA
Sankturinovský dům | 88
Měšťanský dům Šultysova 154 | 92
Hrádek | 94

CHOCEŇ
Zámek Choceň | 96

TŘEMEŠNÁ
Kostel sv. Šebestiána | 98

SOSNOVÁ
Kostel sv. Kateřiny | 100

VRANOV NAD DYJÍ
Zámek Vranov nad Dyjí | 102

Zámek Čechy pod Kosířem

ČECHY POD KOSÍŘEM

První zmínky o Čechách pod Kosířem pocházejí z roku 1131, ve 14. století zde stávala gotická tvrz obklopená dvěma rybníky. Budova klasicistního zámku, ležícího na kraji obce, se pak nachází na místě nové renesanční pevnosti z druhé poloviny 16. století, kterou vybudoval vladyka Matyáš z Hartunkova. V průběhu let vystřídala několik majitelů. V letech 1708–1716 byl pak objekt, za kněžny Marie Terezie Antonie z Liechtensteina, přestavěn na barokní čtyřkřídlý zámek s průčelím obráceným na jih. Po dalších změnách získal v roce 1768 panství Čechy pod Kosířem Manuel Telez da Silva de Menezes e Castro hrabě Tarouca, s jehož rodem je zámek spjat především a za kterých získal svou současnou pozdně klasicistní podobu. Jeho příslušníci byli štědrými mecenáši kulturního života. Zámek je znám především pobyty Josefa Mánesa, který jej pravidelně navštěvoval a který zde v letech 1849–1871 tvořil.

V roce 1942 byla na jejich majetek uvalena nucená správa Velkoněmecké říše, v roce 1949 byl zámek a celý majetek rodu vyvlastněn českým státem. V letech 1953–2005 v zámku sídlil dětský domov. V letech 1957–2011 zde byla Pamětní síň Josefa Mánesa, která byla zrušena díky plánované rekonstrukci. Nyní je v zámku největší Mánesova veřejně prezentovaná sbírka obrazů. Stálé expozice představuje Muzeum filmů Zdeňka a Jana Svěrákových a expozice historických kol.

Od roku 2008 je majitelem zámku a parku Olomoucký kraj a komplex je chráněn jako kulturní památka. Park o rozloze 21,5 ha patří k nejcennějším romantickým krajinářským realizacím v České republice.

V ROCE 2019 BYLA REKONSTRUKCE ZÁMKU ČECHY POD KOSÍŘEM, KAM PATŘILA I NÁMI PROVÁDĚNÁ REKONSTRUCE STŘECH Z LET 2018-2019, OCENĚNA CENAMI OPERA HISTORICA MINISTRYNĚ PRO MÍSTNÍ ROZVOJ ČR A CENOU HEJTMANA OLOMOUCKÉHO KRAJE A TAKÉ ZÍSKALA TITUL PAMÁTKA ROKU ČESKÉ REPUBLIKY.

RESTAURACE

Národní dům

PROSTĚJOV

Národní dům je komplex čtyř secesních budov z let 1905–1907 realizovaných podle plánů architekta Jana Kotěry. Třicetiletý profesor Uměleckoprůmyslové školy v Praze byl osloven v roce 1905 a ještě v tomto roce předložil první plány. Stavba byla započata v květnu 1906 a v listopadu 1907 byl Národní dům slavnostně otevřen veřejnosti. Na výzdobě interiéru se podílela celá řada významných umělců (Stanislav Sucharda, Karel Petr, Bohumil Kafka, František Kysela nebo Jan Preisler). V současné době jej tvoří objekty divadla – hlediště a jeviště, kavárny a společenský dům s restaurací. Jedná se o první skutečně monumentální stavbu Jana Kotěry, která nyní funguje jako moderní multifunkční prostor.

V minulosti však výrazný stavební zásah profesora brněnské německé techniky Emila Traquilliniho za 2. světové války architektonické dílo znehodnotil a potlačil jeho secesní působivost. Po válce, a to až do roku 1956, Národní dům chátral. Následné opravy se tak ze čtyř let protáhly až do roku 1969. Další renovace započaly v roce 1985, ale původní výraznou secesní tvář začaly objektu vracet až úpravy po roce 2002.

Tato významná dominanta Prostějova patří k nejvýznamnějším dílům české architektonické moderny. Budova je od roku 1958 památkově chráněna a od roku 2008 je národní kulturní památkou. Zrekonstruovaný Národní dům, jehož součástí je i Městské divadlo, získal titul Památka roku 2019 v rámci Olomouckého kraje.

V ROCE 2019 JSME ZDE PROVÁDĚLI REKONSTRUKCI STŘECHY. NA CELÉ STAVBĚ SE MUSELY VYMĚNIT POŠKOZENÉ DŘEVĚNÉ ČÁSTI KROVŮ, NÁVAZNÝCH KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ A VLASTNÍ KRYTINY. CELKOVÁ PLOCHA VYMĚNĚNÝCH STŘECH BYLA CCA 1 600 M² A SOUHRNNÉ NÁKLADY SE POHYBOVALY KOLEM 9 MILIONŮ KORUN.

Radnice Šumperk

ŠUMPERK

Budova radnice vybudované v letech 1910-1911 ve stylu neosaské renesance se secesujícími detaily tvoří nepřehlédnutelnou dominantu nejen náměstí Míru, do jehož středu je usazena, ale i celého centra města. Je to jak díky její poloze, samotná radnice se nachází téměř v nejvyšším bodě historického centra, tak budovou samotnou, zejména pak její více jak 56 metrů vysokou věží. Již v roce 1475 na tomto místě existovala gotická radnice. Její podobu však neznáme, v roce 1513 byla zcela zničena požárem. V roce 1562 zde byla postavena radnice v renesančním stylu. Ta byla následně několikrát stavebně upravována, a to i v důsledku dalšího požáru. V roce 1865 prošla generální rekonstrukcí.

V roce 1909 došlo k vypsání architektonické soutěže na budovu novou. Demolice staré budovy proběhla ještě v tomto roce. Návrh budovy je dílem architektů Ludwiga Schöneho a Georga Bergera, stavbu provedl šumperský stavitel Hugo Nader. Na bohatě zdobené fasádě budovy naleznete tři sochy: sochu císaře Ferdinanda I. Habsburského, za jehož panování byl Šumperk vykoupen z poddanství, sochu Rudolfa I. Habsburského, který byl poručníkem města, a sochu rytíře Rolanda. Ten je symbolem obchodu, ale i německého nacionalismu.

Rozsáhlou rekonstrukcí prošla budova v letech 2017 – 2019. Sídlí v ní městský úřad, který nadzemní podlaží využívá jako administrativní a reprezentativní prostory. Veřejnost však může vystoupat na ochoz radniční věže ve výšce 29 metrů, který nabízí jedinečný výhled na celé město a na panorama Jeseníků.

KROMĚ FASÁDY JSME REKONSTRUOVALI I STŘECHU. V 15. ROČNÍKU SOUTĚŽE TONDACH PÁLENÁ STŘECHA JSME S RADNICÍ ŠUMPERK ZÍSKALI 1. MÍSTO V KATEGORII VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY A CENU POKRÝVAČI SOBĚ. V SOUTĚŽI STAVBA ROKU ZLÍNSKÉHO KRAJE 2019 PAK STAVBA ZÍSKALA ČESTNÉ UZNÁNÍ V KATEGORII STAVBY REALIZOVANÉ MIMO ÚZEMÍ ZLÍNSKÉHO KRAJE.

Zámek Hošťálková

HOŠŤÁLKOVÁ

Hošťálková je malá obec ležící v okrese Vsetín ve Zlínském kraji. Zámek v empírovém stylu, který se v ní nachází, nechal v letech 1842 – 1844 postavit c. k. komoří hrabě Frydrych Chorinský z Ledské podle návrhu vídeňského architekta Františka Schlepse. Jedná se o samostatně stojící patrovou budovu, která je krytá nízkou valbovou střechou s dvojicí rizalitů v hlavním průčelí. V přízemí se nacházely kanceláře, písárny a byt úředního sluhy, v patře měl pokoje hrabě. Po dokončení zámku zde přenesl správu svého panství. Chorinští zámek vlastnili do roku 1918.

Několik následujících let patřila budova Československé dřevařské akciové společnosti v Brně, od které ji koupil právník Stanislav Bublík. Ten zámek proměnil v reprezentativní sídlo a vlastnil jej až do roku 1948. Koncem války mělo v budově ubikace ZbV Kommando 31, vyrážející odsud na akce proti partyzánům. Po znárodnění v roce 1948 pak sloužil zámek nejprve jako internátní politická škola. V 50. letech se pak stal součástí podniku státních lesů a statků, který v něm vybudoval byty. Přestože byl zámek od roku 1958 památkově chráněn, jeho postupnou devastaci a jeho okolí dovršil přerod v závodní klub blízkého národního podniku Sandrik – Rostex.

Po roce 1989 se v restituci o zámek přihlásili dědici posledního majitele. V současnosti je v majetku obce, která jej koupila v roce 2003 a nákladně zrekonstruovala. Zámek obklopený rozsáhlým anglickým parkem s volnou výsadbou dřevin, ve kterém se nachází sportovní zázemí a letní kino, nyní slouží jako restaurace.

REKONSTRUKCE ZÁMKU, KTERÁ OBNOVILA JEHO DÁVNOU PODOBU, BYLA ROZLOŽENA DO NĚKOLIKA ETAP A PROBĚHLA V LETECH 2014–2019. DOŠLO K REKONSTRUKCI KROVŮ A STŘECHY, VÝMĚNĚ OKEN A DVEŘÍ, OBNOVENA BYLA FASÁDA, VČETNĚ RESTAUROVÁNÍ KAMENNÝCH A ŠTUKOVÝCH PRVKŮ. V RÁMCI REKONSTRUKCE DOSTALA STAVBA I VĚTRACÍ KANÁL.

Trojhalí – Ústředna

OSTRAVA

Industriální architektura k Ostravě neodmyslitelně patří. Trojhalí představuje poslední zbytek průmyslového areálu Žofinské huti a koksovny Karolina. Poslední budovy zanikly v 80. letech 20. století. Z celého rozsáhlého komplexu zůstaly stát pouze provozní budovy Dvojhalí a Ústředny.

Budova Ústředny pochází pravděpodobně z roku 1905. Dříve sloužila jako elektrárna pro koksovnu Karolina, která byla funkční do 70. let 20. století. Objekt nebyl příliš udržován, docházelo pouze k drobným opravám, ale zároveň nedošlo ani k bourání a dalšímu znehodnocení. Jedná se o obdélníkový objekt s protáhlým půdorysem a sedlovou střechou s křížením uprostřed. Střešní konstrukce je ocelová příhradová a střecha je osazena hřebenovými světlíky. Stavba byla postavena z režného zdiva a využívá kombinace neomítaných červených a bílých cihel. Na každé podélné straně je budova členěna jedním trojúhelníkovým štítem. Středové rizality jsou částečně omítané, sloupky jsou pak inspirovány románským tvaroslovím. Okna nad nimi jsou vyskládána z luxferů. Štíty samotné jsou pak bohatě architektonicky zdobeny.

Ústředna a Dvojhalí jsou od roku 1991 kulturními památkami. V letech 2012–2014 byly tyto industriální objekty rekonstruovány v multifunkční prostory pro kulturní, společenské i sportovní účely, a to podle projektu architekta Josefa Pleskota. Rekonstrukce vdechla nevyužívané stavbě Ústředny nový život. Obnoveno bylo reprezentativní pojetí fasády.

PRÁCE NA STŘEŠE OBJEKTU ÚSTŘEDNY, KTERÁ JE REALIZOVÁNA Z FALCOVANÉ KRYTINY PREFA, JSME PROVÁDĚLI V ROCE 2019.

TROJHALÍ KAROLINA
SPORT — KULTURA — VOLNÝ ČAS
WWW.TROJHALI.CZ
OSTRAVSKÉ DNY

Státní hrad Veveří

VEVEŘÍ

Státní hrad Veveří představuje monumentální stavební komplex vyrůstající postupně z velmi raného zeměpanského hradu v jeden z nejrozsáhlejších hradních areálů v České republice. První zmínka o něm pochází z roku 1234. Jedná se o mimořádnou architektonickou a kulturně-historickou památku s úzkou vazbou k moravským markrabatům a některým českým králům, hlavně pak Přemyslovcům a Lucemburkům.

Kamenný markraběcí hrad na konci svažujícího se skalnatého ostrohu byl budován cca ve 20. letech 13. století, mimo jiné jako místo královského dohledu nad osídlováním území vzhůru proti toku řeky Svratky. Z této fáze se zachovala velká břitová věž. Hrad Veveří se dále rozšiřoval ve 14. století za vlády moravského markraběte Jana Jindřicha (mladšího bratra císaře Karla IV.) a jeho rozloha se zachovala v podstatě do dnešní podoby. Další přístavby a přestavby pak probíhaly až do 2. poloviny 19. století. Jeho základní silueta středověké pevnosti však zůstala v zásadě nezměněná. V roce 1925 byl hrad odkoupen státem. Jako kulturní památka je chráněn od roku 1964. Od roku 1999 se nachází ve správě NPÚ a trvale byl pro veřejnost otevřen roku 2002.

OPRAVY STŘECH PŘÍHRÁDKU A STŘEDNÍHO HRADU Z ROKU 2019 BYLY ROZSÁHLOU AKCÍ, NEBOŤ SE JEDNALO O OSM OBJEKTŮ, JEJICHŽ STŘECHY JIŽ BYLY VÁŽNĚ POŠKOZENY A JEJICH STAVEBNĚ TECHNICKÝ STAV BYL NA POKRAJI ŽIVOTNOSTI. STŘEŠNÍ KRYTINA OBJEKTŮ BYLA VÁŽNĚ PONIČENA, TAŠKY I HŘEBENÁČE BYLY UVOLNĚNÉ, ZLOMENÉ, ČASTO I CHYBĚLY. KONSTRUKCE KROVŮ BYLY POŠKOZENY DŘEVOKAZY A HNILOBOU. ROVNĚŽ KLEMPÍŘSKÉ PRVKY NEBYLY ZCELA FUNKČNÍ. U OBJEKTŮ HRANOLOVÉ VĚŽE U HRADEBNÍ ZDI, PŘÍHRÁDKU, U ZÁPADNÍ VĚŽE S BRANOU A U STŘECHY OBJEKTU SE SLUŽEBNÍM BYTEM BYLY KONSTRUKCE STŘECH NATOLIK HAVARIJNÍ, ŽE DOŠLO K CELKOVÉ VÝMĚNĚ. BYLY VŠAK REALIZOVÁNY JAKO TVAROVÉ A MATERIÁLOVÉ KOPIE PŮVODNÍHO STAVU. REKONSTRUKCÍ STŘECH DOŠLO K CELKOVÉMU ZLEPŠENÍ STAVEBNĚ TECHNICKÉHO STAVU OBJEKTŮ A K JEJICH VÝRAZOVÉ REHABILITACI V RÁMCI ROZSÁHLÉHO KOMPLEXU HRADNÍHO AREÁLU.

Nemocnice Valtice

VALTICE

Nemocnice Valtice je součástí areálu kláštera Milosrdných bratří založeného v roce 1605. Jednotlivé objekty jsou různého stáří, od 17. do 20. století byly postupně přistavovány a upravovány. Klášterní areál je uzavřen dvěma trakty jednopatrových budov, hlavní budova navazuje na závěr kostela. Původní klášterní budova byla koncem 19. století částečně přestavěna a rozšířena, následně, začátkem minulého století, bylo přistavěno další nemocniční křídlo.

Hlavní budova nemocnice Valtice patří mezi kulturní památky chráněné státem. Historie nemocnice a kláštera Milosrdných bratří ve Valticích se začala psát roku 1605, kdy zde původně stál předměstský špitál se špitální kaplí svaté Barbory. Do něj valtický pán Karel I. z Lichtenštejna při návratu z Itálie přivedl několik řeholníků řádu milosrdných bratří. Špitál přestal kapacitně vyhovovat. Projekt nové nemocnice vypracoval břeclavský městský stavitel Ludvík A. Fiala, který také stavbu realizoval. Fasádu a detailní výbavu v duchu klasicizujícího neobaroka navrhl architekt Leopold Schwanberger. Stavbu vedl lichtenštejnský stavební rada Johann Hampe a stavělo se na knížecí náklady. Novostavba nemocnice byla postavená mezi roky 1888–1894. V letech 1894–1896 byla podle projektu architekta Karla Weinbrennera přistavěna umrlčí kaple s pitevnou, v letech 1930–1931 pak přístavba dnešní nové nemocnice, která představuje moderní objekt s prvky meziválečného novoklasicismu. Další stavební úpravy areál znehodnotily.

V LETECH 2019-2020 JSME PROVÁDĚLI REKONSTRUKCI STŘECH A FASÁD JIHOVÝCHODNÍHO KŘÍDLA. OPRAVA STŘEŠNÍHO PLÁŠTĚ BYLA SPOJENÁ S VÝMĚNOU DOŽILÝCH KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ. POUŽITO BYLO TRADIČNÍCH MATERIÁLŮ A TECHNOLOGICKÝCH POSTUPŮ, V PŘÍPADĚ VÝROBY KOPIÍ KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ BYLY PRÁCE PROVEDENY NA ÚROVNI UMĚLECKÉHO ŘEMESLA (VÁZY, VIKÝŘE). REALIZOVANÁ OBNOVA VEDLA KE ZHODNOCENÍ PAMÁTKY PO STRÁNCE STAVEBNĚ TECHNICKÉ, ALE I VÝRAZOVĚ ESTETICKÉ. PO NIČIVÉM TORNÁDU, KTERÉ V ROCE 2021 ZASÁHLO JIŽNÍ MORAVU, JSME NA STŘECHÁCH PROVEDLI DALŠÍ OPRAVY.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie

VSETÍN

Dvoukřídlá, patrová budova s hranolovou věží a dvojicí oblých rizalitů, která patří k historickému jádru města Vsetín, je situovaná nad svahem k řece Bečvě a tvoří výraznou dominantu panoramatu. Netypická podoba kostela Nanebevzetí Panny Marie, založeného v roku 1683, je dána tím, že tehdejší zámecký pán Jiří Illesházy věnoval po vyhoření původního dřevěného kostela budovu již rozestavěného nového zámku katolické církvi.

Farníci budovu, na které původně pod vedením architekta A. Cavandeho pracovali italští stavitelé a kameníci, přestavěli na kostel. Některé původní prvky však byly zachovány, např. nárožní rondely se střílnami, které jsou středoevropskou raritou, nebo konzoly bývalého zámeckého balkonu. Kostel byl vysvěcen roku 1689. Kostelní věž svou konečnou barokní podobu získala v roce 1889 a v její cibulovité báni se nachází tři zvony.

Kostel je datem svého založení jediný svého druhu na Vsetínsku z doby pobělohorského baroka. Nachází se na jižní straně Horního náměstí v blízkosti Muzea regionu Valašsko, které sídlí v budově vsetínského zámku a poblíž areálu Maštaliska. Střechy těchto památek jsme v minulosti také rekonstruovali.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie je památkově chráněn od roku 1998. Kostel společně s budovou empírové fary tvoří charakteristický areál, jehož součástí je i kamenný krucifix z roku 1771.

OBNOVA STŘECH KOSTELA PROBĚHLA V ROCE 2018. KROMĚ POLOŽENÍ NOVÉ KRYTINY BYLY OPRAVENY KOMÍNY A VYMĚNĚNY ŠPATNÉ TESAŘSKÉ PRVKY.

Arcibiskupský kněžský seminář

OLOMOUC

Areál bývalého dominikánského kláštera tvoří jednu z dominant panoramatu Olomouce. Byl založen v jihovýchodní části města nad městskými tržišti a městskou hradbou na počátku 13. století, a to na místě románské svatyně z 12. století. Ale snad již v římských dobách zde bylo opevněné místo, jak dokládají zbytky šestiboké základové zdi nalezené v zahradě nejstarší užívané budovy v klášteře. Tou je kaple sv. Michala, která byla dominikánům darována Václavem I. spolu s pozemkem, kostel byl první kupolovou stavbou severoitalského typu na Moravě. První písemná zmínka o klášteru je z roku 1227. Areál byl postupně dostavován a po několika ničivých požárech rekonstruován. Původně gotický areál, z doby kolem roku 1246 se zachovala raně gotická klenba, byl barokně přestavěn a dostavěn v historizujícím stylu. Třípatrová budova kláštera s pěti okenními osami, horizontální balustrádou a sedmi dvojsloupími má barokní průčelí z přelomu konce 17. století až počátku 18. století.

V 18. století byl klášter zrušen a dominikáni se přesunuli do bývalého kláštera františkánů. Arcibiskupský kněžský seminář byl v tomto místě zřízen v roce 1790, po rozpuštění generálního semináře v Klášterním Hradisku. Seminář zde působil až do roku 1950, kdy byl komunistickým režimem uzavřen a zrušen. Později využívala budovy semináře pedagogická fakulta.

Po pádu komunismu došlo k v roce 1990 ke znovuotevření Arcibiskupského kněžského semináře. V současnosti byly vzhledem ke klesajícím počtům bohoslovců dvě ze tří budov upraveny na vysokoškolské koleje a seminář funguje v původní (nejstarší) části komplexu, která sousedí s kostelem sv. Michala (tzv. Marianum, přestavěná část dominikánského kláštera z roku 1790).

REKONSTRUKCI FASÁDY, KDY BYLA RESTAUROVÁNA TAKÉ BOHATÁ ŠTUKOVÁ VÝZDOBA, A ČÁSTEČNOU REKONSTRUKCI STŘECH JSME PROVÁDĚLI V ROCE 2017, V ROCE 2019 PAK DOŠLO K OBNOVĚ BALUSTRÁDY.

Olomoucká radnice

OLOMOUC

Původně gotická budova olomoucké radnice vévodí Hornímu náměstí. Mezi světskými stavbami pozdní gotiky na Moravě vyniká svou náročností. Stavbu radnice s kupeckým domem povolil v roce 1378 moravský markrabě Jošt Lucemburský. Dřevěná stavba byla k užívání připravena v letech 1410–1411, ale již v roce 1417 vyhořela. S novou stavbou se započalo ve dvacátých letech. Ve vznosné sídlo se proměnila za vlády uherského krále Matyáše Korvína. Roku 1474 došlo k rozsáhlé přestavbě radnice, bylo postaveno druhé patro, vybudovány velký slavnostní gotický sál a místnost pro orloj. V 18. století byla provedena barokní úprava fasád. Jinak se úpravy omezovaly většinou na interiér. Pseudogotická přestavba proběhla až na začátku 20. století. Nejcennější součástí radničních budov je kaple sv. Jeronýma dokončená roku 1488. Radniční věž byla původně o třetinu nižší, současnou výšku 75 m získala v letech 1601–1670. Čtyři věžičky na radniční věži značí, že Olomouc měla hrdelní právo, a tedy svého kata.

Orloj je součástí severního průčelí radnice od 15. století. Jedná se o tzv. štrasburský typ, na který odkazuje třípatrové uspořádaní, Tříkrálový motiv a zvonkohra. Na konci II. světové války byl orloj spolu s radniční věží poškozen dělostřeleckými granáty. Svou kuriózní podobu od Karla Svolinského v duchu socialistického realismu získal v roce 1955 po kompletním přebudování.

ROZSÁHLOU REKONSTRUKCI STŘECH, FASÁDY A VĚŽE JSME PROVÁDĚLI V LETECH 2016–2020. V SOUTĚŽI TONDACH PÁLENÁ STŘECHA 2018 JSME ZA REKONSTRUKCI STŘECH RADNICE OLOMOUC ZÍSKALI PRVNÍ MÍSTO V SOUTĚŽI POKRÝVAČI SOBĚ A TŘETÍ MÍSTO V KATEGORII VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY. V SOUTĚŽI O MISTROVSKÉ DÍLO 2021 POŘÁDANÉ CECHEM KLEMPÍŘŮ, POKRÝVAČŮ A TESAŘŮ ČESKÉ REPUBLIKY JSME S REKONSTRUOVANOU BUDOVOU RADNICE OLOMOUC ZÍSKALI PRVNÍ MÍSTO V KATEGORII MISTROVSKÁ DÍLA V OBORU TESAŘ A ČTVRTÉ MÍSTO V KATEGORII MISTROVSKÁ DÍLA V OBORU KLEMPÍŘ. V CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽI STAVBA ROKU 2021 JSME PAK ZÍSKALI CENU HLAVNÍHO PARTNERA. REKONSTRUKCI RADNICE JSME VĚNOVALI SAMOSTATNOU PUBLIKACI.

MUZEUM
É
Olomouci

Vlastivědné muzeum v Olomouci

OLOMOUC

Vlastivědné muzeum v Olomouci je muzeum zaměřené na historii a místopis středomoravského regionu a jeho zřizovatelem je Olomoucký kraj. Muzeum vzniklo v roce 1883 jako první české muzeum na Moravě. Od roku 1951sídlí v komplexu budov bývalého kláštera klarisek a klášterního kostela sv. Kláry.

Klášter byl podle pověsti založen ve 40. letech 13. století Kunhutou ze Žerotína vedle špitálu sv. Ducha na Předhradí, kdy jej manželka hrdiny Jaroslava ze Šternberka, po jeho vítězství nad Tatary, darovala sestrám tohoto řádu. Dostavěn byl v roce 1250, ale první písemná zmínka o něm pochází až roku 1298 z listiny krále Václava II. Původně byl vystavěn v raně gotickém stylu a minimálně jednou byl přestavěn do husitských válek. Radikální barokní přestavbou pak prošel ve 2. polovině 18. století. Olomoucký zednický mistr Matěj Kniebandl ji dokončil na počátku sedmdesátých let 18. století. Po dostavění kláštera bylo v jižní části klášterního komplexu započato se stavbou nového kostela sv. Kláry. Jednolodní sálová stavba s rozšířenou střední částí patří k posledním stavbám olomouckého baroka. Do náměstí Republiky je obráceno jižní průčelí, členěné pilastry a lizénami a s hlubokým zdobeným středním portálem.

Patentem císaře Josefa II. byl klášter v Olomouci jako jeden z prvních zrušen. Nedostavěný a nevysvěcený kostel byl ale zachován a v roce 1782 do něj byla umístěna studijní knihovna. Později byly budovy využívány jako kasárna. Nyní slouží klášter a kostel jako reprezentativní výstavní prostory.

CELKOVÁ OBNOVA ROZSÁHLÉHO KOMPLEXU STAVEB VLASTIVĚDNÉHO MUZEA TRVALA OD ÚNORA 2019 AŽ DO KVĚTNA 2021. PROVÁDĚLI JSME OPRAVU HISTORICKÝCH KROVŮ ZA POUŽITÍ TRADIČNÍCH TESAŘSKÝCH SPOJŮ A VYMĚNILI PŮVODNÍ KRYTINU ZA NOVÉ BOBROVKY FIRMY TONDACH. OBJEKT SE DOČKAL I REKONSTRUKCE FASÁD, KTERÉ ZÍSKALY NOVÝ NÁTĚR. ŘEŠILI JSME I RESTAURÁTORSKÉ PRÁCE NA OBJEKTU BÝVALÉHO KOSTELA.

Hrad Svojanov

SVOJANOV

Částečná zřícenina jednoho z nejstarších českých královských hradů se vypíná nad údolím řeky Křetínky a leží na zemské hranici Čech a Moravy. V roce 1224 jej založil královský purkrabí Svéslav z Bořitova a původně gotický hrad patří k nejstarším kamenným hradům u nás. Původně se jmenoval Fürstenberg (Knížecí hora), ale toto jméno se neujalo. Plnil účel strážní pevnosti a zajišťoval ochranu zemské obchodní stezky (tzv. Trstenická stezka), která spojovala Brno s Litomyšlí.

Po smrti Přemysla Otakara II. připadl hrad vdově Kunhutě, která jej odkázala druhému manželovi Záviši z Falkenštejna a synovi Ješkovi. V roce 1290 byl Falkenštejn popraven a hrad opět získala koruna. Od krále Zikmunda získali hrad pánové z Boskovic, za kterých prošel přestavbou. Za Trčků z Lípy byl postaven renesanční palác. V roce 1569 poškodil hrad požár, následně byl opraven a sloužil spíše jako hospodářské sídlo panství. Poničen byl také Švédy za třicetileté války. Do konce 18. století vlastnili panství Zárubové z Hustířan a s nimi spříznění Salmové. Současná podoba hradu pochází z roku 1842, kdy byl po požáru přestavován v duchu empíru. S rozvojem železniční dopravy význam zemské cesty, a tím i hradu a celého okolí, upadl.

Historie hradu se prolíná s osudy nedaleké Poličky, královského věnného města, kterému hrad od roku 1910 patřil a kterému po roce 1992 byl v restituci opět navrácen.

Na hradě pověstném výskytem tajemných jevů a v jeho okolí se odehrává známá dětská kniha Bohuslava Březovského Tajemný hrad Svojanov. Od roku 1964 je hrad chráněn jako kulturní památka.

OBNOVA STŘECH EMPÍROVÉ BUDOVY PROBÍHALA VE DVOU ETAPÁCH V LETECH 2016-2017. STŘECHY DO KULATA S VYKRÝVANÝMI NÁROŽÍMI A ÚŽLABÍMI BYLY OSAZENY I NOVÝMI KLEMPÍŘSKÝMI PRVKY.

Starý zámek

STUDÉNKA

Starý a Nový zámek ve Studénce společně tvoří komplex památkově chráněných staveb, ke kterému patří i zámecký park se zbytky středověké tvrze, s ohradní zdí a bránou. Starý zámek je tvořen patrovou obdélníkovou budovou s mansardovou střechou s vížkou a přízemními křídly, které vybíhají na obě strany od hlavní budovy.

Starý zámek tvoří tři přiléhající budovy, které jsou postaveny na místě starší gotické tvrze. Ta byla poprvé zmiňována v roce 1478 při dělení fulštejnského panství. V roce 1567 Bedřich Herbert z Fulštejna přestavěl tvrz na renesanční zámek. Další celkovou přestavbou a rozšířením pak prošel v roce 1637 za Václava Bruntálského z Vrbna a na Fulneku Zámek byl poté užíván jako sídlo zdejšího vrbnovského úředníka Hendrycha Paskovského. V letech 1749–1750 dal Josef Kryštof Ondřej Řeplínský z Berečka v blízkosti tohoto zámku postavit novou barokní budovu, tzv. Nový zámek. Osudy zámků jsou dále spjaty s rody Larisch-Mönnichů a Blücherů z Wahlstadtu.

Po výstavbě Nového zámku byl objekt Starého zámku využíván převážně k hospodářským účelům. Nejprve jako pivovar, krátce fungující v letech 1762–1771, později jako úřednické byty. Palírna v horní části zámku byla využívána do poloviny 19. století.

Město Studénka do budoucna počítá v postupnou rekonstrukci celého komplexu budov Starého zámku.

NA ZÁMKU JSME V LETECH 2015 A 2017 KOMPLETNĚ OBNOVILI STŘECHU VČETNĚ VĚŽE. POLOŽENA BYLA NOVÁ STŘEŠNÍ KRYTINA.

SPOŘITELNA
#silnejší.

Spořitelna

KRNOV

Dvouposchoďová budova s mansardovou střechou a s půdorysem nepravidelného U tvoří celek a jeden stavební blok s budovou radnice. Společně jsou součástí historického jádra města. Samotná budova spořitelny má dvě křídla.

Spořitelna vznikla v roce 1869 a původně sídlila v radnici. Postupně ale přestaly prostory vyhovovat a začalo se uvažovat o nové multifunkční budově, ve které by mohl sídlit i poštovní a telegrafní úřad. Velmi výstavná budova byla postavena stavitelem v letech 1906–1907 podle vítězného návrhu projektanta Franze Blasche z roku 1904 a do užívání byla předána 1. října 1906. Další přístavby byly realizovány v letech 1907, 1931 a 1933.

Fasáda spořitelny je bohatě členěna a zaujme svou výzdobou. Jsou zde sochařské i uměleckořemeslné prvky (vitráže, kování, umělý kámen a štuky). Hlavní reliéf symbolizuje práci a spořivost. V souladu s barevným řešením objektu je použita atypická krytina v zelené glazuře.

Jedná se o kvalitní secesní architekturu a významnou dominantu města. Budova, kterou od České spořitelny odkoupilo město Krnov, je památkově chráněna. Součástí komplexu budov, ve které nyní působí městský úřad, je také secesní kavárna a vinárna.

REKONSTRUKCE STŘECHY BÝVALÉ SPOŘITELNY NA HLAVNÍM NÁMĚSTÍ V KRNOVĚ PROBÍHALA V ROCE 2018, V PRŮBĚHU MĚSÍCŮ ZÁŘÍ-LISTOPAD. VÝMĚRA STŘECHY BYLA 800 M². V 15. ROČNÍKU SOUTĚŽE TONDACH PÁLENÁ STŘECHA JSME S BUDOVOU BÝVALÉ SPOŘITELNY V KATEGORII VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY ZÍSKALI 3. MÍSTO.

SPOŘITELNA

Kostel sv. Benedikta z Nursie

KRNOV

Barokní kostel se nachází v městské části Krnov-Kostelec, na výpadovce z Krnova směrem na Bruntál. Sakristii tvoří původní románský kostel s apsidou, který byl připomínán již roku 1262. Jedná se tak zřejmě o nejstarší památku na Bruntálsku a jednu z nejstarších staveb v Moravskoslezském kraji. Z této doby se dochoval původní presbytář kostela, právě ten byl později při pozdějších přestavbách změněn na sakristii. V sakristii byly v 90. letech dvacátého století objeveny rozsáhlé fresky z 13. a 15. století, které znázorňují mimo jiné výjevy ze života sv. Benedikta z Nursie a proměnění na hoře Tábor. Tento unikátní soubor středověkých nástěnných maleb, v letech 2001–2007 byly restaurovány, nemá v českém Slezsku obdoby.

Jednolodní kostel byl přestavěn v letech 1767–1772, při barokní přestavbě kostela v letech 1862–1863 pak získal štíhlou věž s čtvercovým půdorysem. Kostel doplňuje barokní socha sv. Jana Křtitele od Andrease Zahnera. V průčelí západní fasády se v nikách po stranách vchodu nachází plastiky svatých, vlevo sv. Petr, vpravo sv. Pavel. Až do roku 1936 byl kostel obklopen hřbitovem. Blízkost obecních studní však vedla ke zvýšenému výskytu břišního tyfu v letech 1880–1929. Z těchto důvodů, ale i z nutnosti rozšíření silnice a blízkosti školy byl hřbitov zrušen.

Kostel je národní kulturní památkou, po obnově z let 2011–2012 byl zpřístupněn veřejnosti.

PRÁCE NA KOSTELE SV. BENEDIKTA JSME PROVÁDĚLI V LETECH 2011–2012. V RÁMCI OBNOVY BYLY OPRAVENY VEŠKERÉ KROVY KOSTELA, NOVĚ BYL PROVEDEN KROV KOPULE VĚŽE. DOŠLO K VÝMĚNĚ STŘEŠNÍ KRYTINY A KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ, OPRAVENA BYLA FASÁDA A DLAŽBA, BYLY PROVEDENY VNITŘNÍ OMÍTKY SOKLU, S VÝJIMKOU STÁVAJÍCÍ FIGURÁLNÍ VÝZDOBY BYLA PROVEDENA TAKÉ VÝMALBA KOSTELA. ZRESTAUROVÁNY BYLY SOCHY A VSTUPNÍ PORTÁL.

Městské divadlo Krnov

KRNOV

Autorem stavby je významný rakouský architekt Leo Kammel, žák Jana Kotěry. Rodák z Kamenického Šenova, který od roku 1913 působil převážně ve Vídni, je považován za významného představitele kubismu. Na přelomu let 1926–1927 jej představitelé města Krnov vyzvali k předložení návrhu, podle kterého pak stavbu v letech 1927–1928 provedla firma Koch a Kindermann. Objekt s nepravidelným půdorysem je situován na rohu dvou ulic a hlavní polygonální průčelí směřuje k jejich křížení. Přehlédnout nelze tři průčelí s mohutnými trojúhelníkovými atikami.

První české představení se uskutečnilo 12. listopadu 1928, byla jím Smetanova Prodaná nevěsta souboru Národního divadla. Prvním německým představením bylo 15. listopadu dílo rakouského hudebního skladatele Julia Bittnera a libretisty Ernsta Décseye Der unsterbliche Franz. V českém Slezsku bylo vedle městských divadel v Opavě a v Tešíně nejmladším a nejmenším z divadel s německy hrajícím souborem.

Původně se divadlo jmenovalo Lichtspiel und Stadttheater / Městské kino a divadlo v Krnově a tento název byl krátce užíván po druhé světové válce. Po roce 1948 dostala budova název Divadlo Julia Fučíka. Kino bylo po roce 1945 provozováno pod názvem Národní. V sedmdesátých letech došlo k přestavbě hlavního sálu a v letech osmdesátých byl zrušen původní interiér. V roce 1990 se divadlo přejmenovalo zpět na Městské divadlo Krnov. Objekt s prvky českého architektonického kubismu je památkově chráněn.

PŘI REKONSTRUKCI VALBOVÉ STŘECHY S NÍZKOU VĚŽIČKOU, KTEROU JSME PROVÁDĚLI V ROCE 2015, BYLA JAKO NOVÁ KRYTINA MÍSTO ETERNITU ZVOLENA BŘIDLICE. ZÁROVEŇ DOŠLO K SANACI PODKLADU A BYLA PROVEDENA I VÝMĚNA KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ.

OKNA PVC
PLOVOUCÍ PODLAHY
PLASTOVÁ OKNA

Zámek Melč

MELČ

Jednopatrový zámek s mansardovou střechou krytou břidlicí, s anglickým parkem a ohradní zdí leží v jihovýchodní části obce Melč. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1377, kdy byla v držení opavských knížat a součástí vikštejnského panství. V roce 1671 Melč získala Anna Magdaléna, dcera Viléma Alexandra Oderského z Lidéřova na Vikštejně. Za Františka Filipa z Hodic, jejího druhého manžela a dědice, byl na místě někdejšího panského dvora na přelomu 16. a 17. století postaven zámek. Ten pak od rodu Hodiců získal v roce 1755 opavský řád jezuitů, který jej vlastnil až do roku 1773, kdy byl řád zrušen. Studijní fond připojil k Melči pozemky všech zrušených opavských klášterů a následně je postupně rozprodával. Melčský statek koupil v roce 1810 Jan hrabě z Tenczina a v letech 1810–1814 zámek přestavěl do současné empírové podoby. Zámek následně prodal hrabatům z Arzu, kteří panství drželi do roku 1869. Průčelí zámku zdobí erb hrabat Razumovských, kteří zámek vlastnili od roku 1888 až do konce druhé světové války.

Anglický park, který tvoří součást Přírodního parku Moravice, byl založen v 19. století, má rozlohu 4,40 ha a rozkládá se mezi zámkem a areálem kostela svatého Antonína Paduánského. Zámek je společně s parkem a ohradní zdí památkově chráněn.

V průběhu let byl zámek využíván např. jako jezuitská kolej, lázně, zotavovna nebo nemocnice. Na počátku 20. století zde byla zřízena zvláštní internátní škola. Ta se později proměnila na dětský domov, který zde sídlí dodnes.

REKONSTRUKCI STŘECH ZÁMKU JSME PROVÁDĚLI V LETECH 2020 – 2021. KROMĚ VÝMĚNY STŘEŠNÍ KRYTINY ZA NOVOU BYLY PROVEDENY TESAŘSKÉ VÝMĚNY U KROVŮ A VĚŽIČEK.

Kostel Nejsvětější Trojice

RADUŇ

Jednolodní kostel s bočními kaplemi v pozdněgotickém až renesančním stylu pochází z konce 16. století. Dokladem jsou i typické renesanční křížové klenby, které se nachází v interiéru. Kostel je výškovou dominantou obce, kterou umocňuje jeho poloha na stoupajícím návrší. Stavbě se sedlovou střechou krytou břidlicí vévodí předsunutá čtvercová věž se dvěma klíčovými střílnami. Tvar kostela má půdorys latinského kříže.

S budováním kostela započal tehdejší majitel panství Pertold Tvorkovský z Kravař v roce 1598 na místě zchátralé kaple sv. Anny. Stavbu zdržela morová epidemie a dokončen byl v roce 1603, kdy byl vysvěcen olomouckým biskupem Františkem kardinálem Ditrichštejnem během velkolepé slavnosti. Ta měla posílit na Opavsku katolicismus. Kostel měl i obrannou nebo pevnostní funkci, jak je patrné z věže kostela. Mohl sloužit jako předsunuté opevnění nedaleké tvrze, dnešního zámku, který se nachází cca 100 metrů od kostela. Během třicetileté války byl v roce 1624 kostel zpustošen a vykraden a farnost tehdy zanikla. Jeho současnou podobu ovlivnily stavební úpravy v 19. století, kdy rodina majitelů panství Blücherů z Wahlstatu dala interiéru kostela novogoticko-romantický ráz.

V kostele Nejsvětější Trojice se nachází dvě krypty, které dal zřídit zakladatel Pertold Tvorkovský. V roce 1929 zde byl pohřben majitel raduňského panství Lothar hrabě Blücher, od té doby se do krypty již žádné ostatky neukládají.

Areál kostela s hřbitovem je po celém obvodu obehnán ohradní zdí z lomového kamene o výšce cca 150 cm. Kostel sv. Trojice s areálem patří mezi kulturní památky, chráněn je od roku 1978.

TESAŘSKÉ SANACE A VÝMĚNA KRYTINY JSME NA TÉTO PAMÁTCE PROVÁDĚLI V ROCE 2009.

Zámek Náměšť na Hané

NÁMĚŠŤ NA HANÉ

Městys Náměšť na Hané leží na rozhraní Hané a úpatí Drahanské vysočiny. Jeho dominantou je klasicistní zámek s francouzskými architektonickými vlivy z 18. století, tzv. Horní zámek. V Náměšti však nalezneme ještě i Dolní zámek, který stojí na místě bývalé tvrze.

Horní zámek dal, pravděpodobně v letech 1760–1763, postavit hrabě Ferdinand Bonaventura Harrach. Hrabě Harrach zastával vysoké funkce u císařského dvora a nový zámek měl sloužit jako reprezentativní sídlo rodu. Jednopatrovou průčelní budovu obepínají dvě křídla a samotný zámek leží uprostřed kruhového parku. Bez podstatných změn se tato podoba zámku zachovala dodnes. V roce 1780 získala dědictvím zámek Ferdinandova dcera Marie Rosa Harrachová, provdaná kněžna Kinská. Tato větev Kinských vlastnila také zámek ve Valašském Meziříčí. Od těch koupil v roce 1916 zámek bohatý podnikatel František Otáhal, který ho nechal po první světové válce modernizovat a podle projektu zahradního architekta Křemene provedl úpravu parku do dnešní podoby. Otáhalovi potomci vlastnili zámek do roku 1945, kdy jim byl na základě Benešových dekretů zkonfiskován. Do roku 1999 byl zámek majetkem Krajského vlastivědného muzea v Olomouci, od 1. července 2000 jej vlastní městys Náměšť na Hané.

Raně barokní sídlo rodu Harrachů s kruhovým parkem, ze kterého vybíhají do všech světových stran lipové aleje, je ve střední Evropě unikátní svou architektonickou dispozicí šlechtického sídla. Park je dokonale napojen na okolní krajinu. Na zámku, který je kulturní památkou, si návštěvníci mohou prohlédnout rozsáhlou sbírku slavnostních kočárů olomouckých biskupů a arcibiskupů.

KROMĚ STŘECH JIŽNÍHO KŘÍDLA, KDY DOŠLO K VÝMĚNĚ KROVŮ, KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ A POLOŽENÍ NOVÉ BŘIDLICE, JSME PROVÁDĚLI ROZSÁHLOU REKONSTRUKCI VNITŘNÍCH PROSTOR MUZEA A REPASOVALI OKNA.

Kostel sv. Jiří

DĚTŘICHOV NAD BYSTŘICÍ

Kostel sv. Jiří stojí ve středu obce na mírném návrší u silnice Šternberk–Bruntál. Na jeho místě stával původně dřevěný kostel z roku 1532. V letech 1766–1767 byl nahrazen klasicistní kamennou stavbou s oltářním obrazem od Jana Amlera ze Šternberka. Jednolodní podélná stavba s odsazeným půlkruhovým kněžištěm a malou sakristií byla počátkem 19. století vybavena pozdně barokními varhanami v šesti mutacích, které postavil A. Steinunger z Andělské Hory. Kostel stojí uprostřed malého hřbitova a areál je obehnán ohradní zdí. Cestu k němu lemuje krásná lipová alej. Současnou podobu získal za přestavby v letech 1843 až 1846.

Kostel se od 80. let 20. století nacházel ve velmi špatném stavu a dlouhodobě chátral, několikrát byl vykraden. Oltářní obraz zmizel, stejně tak i obrazy křížové cesty nebo korunový lustr s girlandami. Z vnitřního vybavení zůstaly pouze lavice. Největší ránu však kostelu v roce 2008 zasadil orkán Emma, který se prohnal obcí. Vítr shodil makovici věže a zcela ji zničil.

Kostel je kulturní památkou České republiky. Od roku 2013 v něm byly znovu obnoveny bohoslužby.

OBNOVU KOSTELA JSME PROVÁDĚLI V LETECH 2010-2012. POSTUPNĚ SE PODAŘILO POSTAVIT NOVOU KOPULI VĚŽE JAKO REPLIKU PŮVODNÍ, PROVÉST OPRAVU KROVU A POLOŽIT NOVOU KRYTINU STŘECHY, OPRAVIT FASÁDU, VEŠKERÁ OKNA A DVEŘE. V INTERIÉRU BYLY OTLUČENY VEŠKERÉ VLHKÉ OMÍTKY A NAHRAZENÉ NOVÝMI, KOSTEL BYL NOVĚ VYMALOVÁN.

INFORMACE – GALERIE – RECEPCE
PENZION
VÝST
nám. Rabina Ingbera

Zadní synagoga

TŘEBÍČ

Židovská čtvrť v Třebíči, která byla na seznam světového kulturního dědictví UNESCO zapsána v roce 2003, zahrnuje víc jak 120 obytných domů a objektů bývalých židovských institucí. Kromě těch jeruzalémských jsou třebíčské židovské památky jediné, které byly na seznam zapsány samostatně.

Zadní synagoga byla postavena kolem roku 1670, v době nárůstu židovského obyvatelstva, které přicházelo především z oblasti východní Evropy. Právě nárůst obyvatel si vyžádal stavbu nové modlitebny. V roce 1693 byla z nařízení valdštejnské vrchnosti stavba vážně poškozena, dokonce hrozilo její zbourání. Opravena mohla být až v letech 1705 – 1707. Okolo roku 1837 byla rozšířena o přístavbu druhé ženské galerie. Na tu se vstupuje z vedlejšího domu Seligmanna Bauera, který slouží jako židovské muzeum. V roce 1926 byla synagoga od židovské obce odkoupená firmou Subak, která ji pak využívala jako skladiště kůží. Po roce 1945 sloužila jako sklad ovoce a zeleniny. Veřejnosti byla zpřístupněna teprve po rozsáhlé rekonstrukci, která proběhla v letech 1989 – 1997. Nyní je barokní památkový objekt využíván návštěvníky celoročně, a také slouží jako výstavní a koncertní síň.

Na ženské galerii Zadní synagogy je nyní umístěn model bývalého židovského města v Třebíči v měřítku 1:100 a rozměrech 6 m × 2,5 m, který zachycuje jeho tvář k roku 1850 a podrobně přibližuje jak jednotlivé objekty, tak podává celkový přehled o urbanisticky unikátně zachovaném bývalém ghettu.

V ROCE 2020 JSME REKONSTRUOVALI JAK STŘECHU NA SAMOTNÉ ZADNÍ SYNAGOZE, TAK NA DVOU PŘILEHLÝCH OBJEKTECH, V JEDNOM NYNÍ SÍDLÍ INFORMAČNÍ CENTRUM, V DRUHÉM PAK PENZION. NA VŠECH TŘECH OBJEKTECH BYLA POUŽITA REŽNÁ BOBROVKA.

Kaple sv. Anny a špitál

VYŠKOV

Areál kaple a špitálu pochází z konce 15. nebo počátku 16. století, z doby přechodu od gotického stavitelství k renesančnímu. Kaple má tvar obdélníku na východě uzavřeného třemi stranami šestiúhelníku. S jistotou víme, že kaple existovala před rokem 1584, a to díky letopočtu na její renesanční freskové výzdobě. Špitál byl původně přízemní budovou, přístavby prvního patra se dočkal až později. Jako většinu vyškovských památek i kapli sv. Anny a špitál poznamenaly barokní úpravy. V kapli byl vystavěn barokní kůr s hudebně vysoce ceněným pozitivem (malé přenosné varhany). Původní gotickou věžičku nahradil otevřený sanktusník zastřešený barokní makovicí s křížem. Dřívější vchod do kaple se nacházel v místě severního průčelí, které nyní zdobí barokní sousoší. Nový vchod proražený ve středu západní zdi pak již nevedl na ulici, ale do nejvýchodnější části špitálu. Ten má, stejně jako kaple, obdélníkový půdorys. Jeho sedlová střecha o několik centimetrů převyšuje střechu kaple.

V době svého vzniku stála kaple, která byla postavena poblíž frekventované cesty vedoucí směrem na Olomouc, před branami města, a tak snad i proto v roce 1753 přečkala jeho zničující požár.

Oba propojené objekty renesanční kaple sv. Anny a špitálu patří k nejstarším sakrálním stavbám ve Vyškově, v kapli je zachován nejstarší krov. Celý areál je chráněn jako kulturní památka a v současnosti se nachází v majetku města a ve správě Muzea Vyškovska. Kaple nyní slouží jako výstavní síň.

REKONSTRUKCI STŘEŠNÍHO PLÁŠTĚ DVOU PROPOJENÝCH OBJEKTŮ, KTERÁ BYLA SPOJENA S VÝMĚNOU DOŽILÝCH KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ, JSME PROVÁDĚLI V ROCE 2020. JAKO KRYTINA BYLA ZVOLENA REŽNÁ BOBROVKA FIRMY TONDACH.

JENEWEIN - KUTNÁ HORA

Sankturinovský dům

KUTNÁ HORA

Impozantní Sankturinovský dům s barokní fasádou je dominantou Palackého náměstí. Historie starobylého měšťanského paláce sahá až do 13. století, kdy v těchto místech stál gotický věžový dům se sklepy, tavicí hutí a vytápěním horkovzdušnými kanálky ve stěnách věže. Ta sloužila k obranným účelům domu, ve kterém se hutnilo stříbro. Roku 1481 dům koupil Beneš zlatník, později s přídomkem z Trmic. Dostal se však do finančních potíží a musel dům prodat Sankturinovi z Nedvojovic, podobně vysoce postavenému členu kutnohorské městské rady, po kterém dům nese jméno až dosud.

Nejcennější část dvoupatrového nárožního domu představuje kaple v druhém poschodí věže s velmi cennou gotickou klenbou. Autorem kamenicky zpracované kroužené klenby byl zřejmě mistr Brikcí z Vratislavi. Na stěně se zachovala freska znázorňující průčelí paláce, s krajinou, s pohledem na město a skupinu postav. Jedná se o velmi časný projev prolínání pozdní gotiky s renesancí v Čechách. Bývá spojována s malbami v tzv. Smíškovské kapli chrámu sv. Barbory. V roce 1770 postihl přestavovaný gotický palác zničující požár. Za stavebních úprav v letech 1787–1793 dům získal novou fasádu a mansardovou střechu a gotický palác se proměnil v měšťanský dům. Dvorní klasicistní křídlo pochází z doby po roce 1813.

Dnes se v Sankturinovském domě nachází informační středisko, Galerie Felixe Jeneweina a ve sklepení domu také Muzeum alchymie. Dům je chráněn jako kulturní památka České republiky.

V ROCE 2008 JSME PROVEDLI VÝMĚNU STŘEŠNÍ KRYTINY (BŘIDLICE) A KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ, OPRAVAMI PROŠLY KOMÍNY.

P
5AX 0137

GUINNESS MUSIC BAR
RESTAURACE
U HAVÍŘŮ
JENEWEIN –
KUTNÁ HORA

Měšťanský dům Šultysova 154

KUTNÁ HORA

Monumentální měšťanský dům, jinak jeden z nejstarších domů Kutné Hory, patřící od roku 1995 do souboru staveb světového dědictví UNESCO, prošel v průběhů staletí radikálními stavebními úpravami.

Nárožní jednopatrový dvoukřídlý dům s valbovou střechou se sice nachází na Palackého náměstí, ale průčelím je situován do Šultysovy ulice. Tvoří součást zástavby v důležitém prostoru historického jádra města. Jeho sklepy, nyní se v nich nachází vinárna, jsou dokladem jeho gotické etapy. Podloubí a částečně pak i prostory v přízemí, ve kterých se nachází pivnice, jsou zase dokladem raně barokních úprav (přibližně z roku 1686). Celková úprava objektu včetně vnitřních prostor a zejména pak ojediněle zachovalé interiéry prvního patra a průčelí jsou již raně klasicistní, jak dokládá datování na portálu z roku 1787.

Objekt má dominantní urbanistický význam. Samostatně je jako památka chráněn od roku 1961.

V ROCE 2014 JSME PROVEDLI CELKOVOU OBNOVU STŘEŠNÍHO PLÁŠTĚ NA CELÉM OBJEKTU, KTERÁ SPOČÍVALA V DEMONTÁŽI BŘIDLICOVÉ KRYTINY, NÁSLEDNÉ VÝMĚNĚ VŠECH POŠKOZENÝCH ČÁSTÍ KROVU A BEDNĚNÍ VČETNĚ NÁTĚRŮ PROTI DŘEVOKAZNÉMU HMYZU. BYLA PROVEDENA VÝMĚNA VŠECH POŠKOZENÝCH KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ A POLOŽENA NOVÁ BŘIDLICOVÁ KRYTINA. DÁLE BYLY OPRAVENY A PŘESPÁROVÁNY KOMÍNOVÉ HLAVY, OSAZENY NOVÉ VÝLEZY NA STŘECHU A VYMĚNĚNY ODVĚTRÁVACÍ HLAVICE.

Hrádek

KUTNÁ HORA

První písemná zmínka o Hrádku pochází z roku 1312, ale předpokládaný původ budovy je starší a je spojován se samotnými počátky města. Původně gotická tvrz se nachází na terase nad údolím řeky Vrchlice. Palác představuje jednu z dominant v panoramatu města a jedná se o jeden z nejvýznamnějších areálů historického jádra Kutné Hory, spolu s ohradními a opěrnými zdmi a s těžním strojem, který se nachází v přilehlé zahradě. Areál Hrádku je situován v historické zástavbě města, v jeho nejvýznamnější části, na trase spojující střed města s chrámem sv. Barbory, a je tvořen vlastním palácem, mohutnou patrovou budovou čtyřkřídlé dispozice s vnitřním uzavřeným nádvořím, a zahradou. K zásadní přestavbě objektu došlo na přelomu 15. a 16. století, kdy byl přestavěn na patricijský palác, a v roce 1620, kdy bylo dostavěno jižní křídlo. V roce 1684 byl Hrádek prodán jezuitskému řádu. Nejprve zde sídlil seminář a až do zrušení řádu v roce 1773 pak i školy nebo učitelský ústav.

Počátkem 20. století odkoupilo Hrádek město, které zde chtělo vybudovat hornické muzeum, což se však podařilo až po rekonstrukci z let 1952–1959. Další zásadní a rozsáhlá záchrana památky byla provedena v roce 1999. Od roku 1996 zde sídlí České muzeum stříbra. Návštěvníkům expozice přibližují geologii kutnohorského rudního revíru, bouřlivý rozvoj Kutné Hory po objevu stříbra až po výstavné královské horní město, druhé nejvýznamnější v království. V areálu se také nachází vstup do středověkého stříbrného dolu.

Monumentální objekt se složitým stavebním vývojem je památkově chráněn od roku 1958 a od roku 1995 je pak plošně chráněn jako součást světového dědictví UNESCO.

REKONSTRUKCE STŘECH HRÁDKU PROBÍHÁ V NĚKOLIKA ETAPÁCH OD ROKU 2018. SPOČÍVÁ V TESAŘSKÝCH SANACÍCH, VE VÝMĚNĚ DOŽILÉ KRYTINY (BŘIDLICE) A KLEMPÍŘSKÝCH PRVKŮ A OPRAVÁCH KOMÍNŮ.

Zámek Choceň

CHOCEŇ

Zámek se nachází v centru města na břehu řeky Tiché. Původně se jednalo o jednokřídlou budovu, svou uzavřenou čtyřkřídlou dispozici získal pravděpodobně v letech 1587–1602 za Hertvíka Zejdlice ze Šenfeldu. Po několika změnách majitelů v roce 1709 koupil panství a zámek od Antonína Trautmannsdorfa rod Kinských ze Vchynic a Tetova.

V letech 1710–1720 byl zámek barokně upraven. Po požáru v roce 1829 byl zámek zcela přestavěn v duchu neoklasicismu. Další stavební úpravy byly provedeny v letech 1849–1850, kdy bylo podle plánů vídeňských architektů J. Kocha a B. Stacha přestavěno východní křídlo zámku. Zároveň byla vybudována pseudogotická zámecká kaple Nanebevzetí Panny Marie, která tvoří vstupní prostor do zámku. V následujícím období využívali Kinští zámek jako letní sídlo. Součástí zámku byl pivovar a hospodářská budova. Původně barokní park o rozloze 17,5 ha vznikal v letech 1719–1749, později byl upraven do podoby anglického parku.

Během II. světové války se v zámku vystřídalo sídlo Hitlerjugend, francouzští zajatci a ubytovna zaměstnanců koncernu Hermann Goering – Werke. Zámek byl v majetku rodu Kinských od roku 1709 až do roku 1945, kdy jim byl na základě Benešových dekretů zkonfiskován.

V zámku, který je kulturní památkou, sídlí v jižním křídle základní umělecká škola a v severním křídle Orlické muzeum.

TESAŘSKÉ, KLEMPÍŘSKÉ A POKRÝVAČSKÉ PRÁCE JSME PROVÁDĚLI V LETECH 2020–2021.

Kostel sv. Šebestiána

TŘEMEŠNÁ

Předpokládá se, že obec Třemešná vznikla za kolonizačních snah olomouckého biskupa Bruna ze Schaumburka. První písemná zmínka o obci pochází z roku 1256, kdy již v obci fungovala farnost.

Za husitských válek byly kostel a fara v roce 1428 zničeny. Snad z důvodu příklonu obyvatel k luteránství po roce 1580 a před rokem 1631 kostel v Třemešné ztratil statut farního kostela a stal se filiálkou fary v sousední Liptani. V letech 1672–1691 je v Třemešné připomínán dřevěný kostel. Na jeho místě byla v letech 1730–1733 postavena monumentální barokní stavba se sedlovou střechou, která dominuje svému okolí. Samotný kostel je 30,3 m dlouhý,12,36 m široký a 12 m vysoký. Dendrochronologický průzkum v roce 2006 potvrdil, že trámy stropu v prvním patře byly zhotoveny z dubů kácených po roce 1566. V průběhu let prošel kostel mnoha stavebními úpravami. V roce 1780 byla ke kostelu přistavena věž. Ta byla v roce 1900 pro špatný stav zbourána, nová byla postavena v roce 1902. V 19. století byl areál kostela obehnán ohradní zdí z lomového kamene, která je zastřešena stříškou. Její součástí jsou kaple křížové cesty s obrazy malovanými na plechu.

Farní kostel v Třemešné, který se vyznačuje zachovaným interiérem z 19. století, byl v roce 2004 prohlášen za kulturní památku České republiky. Jeho bohaté movité vybavení je dokladem vysoké úrovně uměleckého řemesla, malířské a sochařské produkce na Osoblažsku. Podle pověsti jsou v kostele sv. Šebestiána uloženy ostatky sv. Benedikta z Nursie.

V LETECH 2008–2017 JSME ZDE PROVÁDĚLI TESAŘSKÉ, KLEMPÍŘSKÉ A POKRÝVAČSKÉ PRÁCE A PROVEDLI KOMPLETNÍ REKONSTRUKCE STŘECH A VĚŽÍ KOSTELA.

Kostel sv. Kateřiny

SOSNOVÁ

Obec Sosnová, původním jménem německy Zossen, ležící mezi Bruntálem, Krnovem a Opavou byla založena pravděpodobně již v 11. století. První písemná zmínka pochází až z roku 1377. Jeden z nejkrásnějších venkovských kostelů Diecéze ostravsko-opavské zde byl vybudován v letech 1725–1727 nákladem J. J. Frobela na místě staršího předchůdce, který byl připomínán již v roce 1478.

Interiér kostela má velmi bohatou a hodnotnou štukovou výzdobu. Nachází se v něm obrazy Ignáce Raaby a renesanční náhrobky, které sem byly přeneseny z původního kostela. Jednolodní barokní stavba s barokními pískovcovými sochami sv. Jana Nepomuckého z roku 1744 a sv. Floriána z let 1730–1740 je ohrazena kamennou zdí. V roce 1785 byla kaple naproti sakristii opatřena oltářem sv. Anny, na který byla přenesena anonymní řezba z 15. století sv. Anny Samotřetí (s Pannou Marií a Ježíšem). Za josefínských reforem byla kaple zrušena.

Kostel byl renovován v letech 1893 a 1936. Interiér kostela byl obnoven na konci 20. století, restaurovány byly fresky a nástěnné obrazy. Provedeno bylo statické zajištění kostela, protože v klenebném systému kostela byly rozsáhlé trhliny. Ty byly sanovány již i v letech 1973–74.

Kostel je ukázkou kvalitní barokní architektury a je národní kulturní památkou. Až do roku 2012 byl však jeho stav havarijní.

OBNOVU KOSTELA SV. KATEŘINY V SOSNOVÉ JSME PROVÁDĚLI V ROCE 2012, KDY BYLA OBNOVENA KOPULE VĚŽE A HLAVNÍ STŘECHA, VČETNĚ OBNOVY KROVU, FASÁDY VĚŽE A HLAVNÍHO PRŮČELÍ KOSTELA S BOHATOU ŠTUKOVOU VÝZDOBOU.

Zámek Vranov nad Dyjí

VRANOV NAD DYJÍ

Vranov nad Dyjí, národní kulturní památka, patří k nejpozoruhodnějším světským stavbám středoevropského baroka. Historie zámku Vranov nad Dyjí, stojícího na skalnatém ostrohu nad řekou, je velmi bohatá. Poprvé se připomíná již ve slavné Kosmově kronice k roku 1100. Zprvu se jednalo o královský majetek. Původní hrad, pravděpodobně ještě dřevěný, byl součástí podyjské obranné soustavy při jižní hranici země. Z roku 1323 se zachovala zpráva, že král Jan Lucemburský směnil svůj vranovský zeměpanský majetek s Jindřichem z Lipé, jedním z nejmocnějších mužů království. V 15. století získal Vranov bohatý a mocný rod Lichtenburků. Ten se zasloužil o postupnou přestavbu a král Vladislav Jagellonský jim propustil hrad do svobodného dědičného držení v roce 1499.

Pro 16. století je charakteristické rychlé střídání majitelů. Nejdůležitějšími vlastníky Vranova však byli původně bavorští Althannové. Za aktivní účast na moravském stavovském povstání v roce 1619 jim však bylo panství zkonfiskováno. Znovu se jejich majetkem stává až v roce 1680, kdy jej opět pro svůj rod kupuje ctižádostivý císařský tajný rada, přísedící moravského zemského soudu a říšský hrabě Michal Jan II. z Althannu, a to s cílem postavit moderní reprezentativní panské sídlo. Následné úpravy probíhaly podle plánů Johanna Bernharda Fischera z Erlachu. Vranov se postupně mění v barokní zámek s impozantním Sálem předků o rozměrech 25 × 15 × 15 m, který je vyzdoben sochami předků pánů z Althannu a freskou v kupoli od Johanna Michaela Rottmayra. Po skončení II. světové války se zámek stal státním majetkem, nyní je ve správě Národního památkového ústavu a je přístupný veřejnosti.

V LETECH 2016-2018 JSME PROVÁDĚLI OBNOVY KROVŮ A STŘECH NAD SÁLEM PŘEDKŮ A VÝCHODNÍHO, JIŽNÍHO A ZÁPADNÍHO KŘÍDLA (VIZ PŘEDCHOZÍ PUBLIKACE). V LETECH 2019-2020 JSME POKRAČOVALI S OBNOVOU STŘECH A FASÁD DALŠÍCH OBJEKTŮ (SÝPKA, OBJEKT S BYTY, POKLADNA, WC, BYT KASTELÁNA). SAMOSTATNOU PUBLIKACI VĚNUJEME TAKÉ ROZSÁHLÉ OBNOVĚ A KONZERVACI GOTICKÉ STRÁŽNÍ VĚŽE.

As a boy I used to know every building my father worked on because he would always show it to us when going by. That is the privilege of builders. Our work is visible and a father-builder can easily show the fruits of his work to his children. All the more it works in roofs and façades we specialize in. And when such buildings are prestigious, historical, protected and frequented, every engineer, technician and craftsman in our company can proudly say to his children: "This is your dad's work." I am immensely proud of our company's team. They are known for their passion for craft, desire to improve, respect towards the investor and good coordination based on good values. May this publication celebrate our collective work and express thanks to all of the customers for their confidence in us.

PETR HURTA, company owner

I am honoured to introduce the second publication of our most appreciated projects. We are really glad that among others it includes the Olomouc Townhall for which H&B Delta was awarded as one of the main partners in a nationwide competition Building of the Year 2021. All of the projects in this publication we accomplished at the highest quality and with focus on details. Most of the projects are historical buildings. The whole team, from technicians to craftsmen, is aware of our following in the tradition of our predecessors and it is a great honour to be able to renovate these monuments and preserve a piece of our nation's history for our children. The whole world has been shivering in expectation of changes and their consequences. But the history imprinted into our buildings shows that the main values are honoured by everyone. And we know that honour, truth, politeness, humbleness, courage and many others have been appreciated both in the past and in the present. I wish you could remember and experience some of these values during reading this book.
ONDŘEJ HURTA, company executive director

Going through this book and looking at the beautiful buildings, what comes into my mind is always the hardworking team of people and their excellent approach to work. When accomplishing the projects, they had to cope with many complicated aspects. I really appreciate that the path to the successful completion of these delicate projects was paved with the team's main value and that is the ability to connect people together. Thanks to the people these beautiful buildings can be preserved for the next generations. I thank our investors and customers who entrusted the realization of the important buildings to us. I want to express thanks to all of my colleagues in the Roof and Construction Division for their courage and motivation to accomplish these interesting buildings and for their emotions remaining in every beam or tile. I also want to thank all our craftsmen and workers for their approach, effort and finely performed work. As we all know you can go faster alone but further together.

TOMÁŠ TKADLEC, director of the Roof and Construction Division

H&B DELTA: S LÁSKOU K ŘEMESLU, S ÚCTOU K TRADICI II

KONCEPT, TEXTY & DESIGN: PAVEL KOTRLA
GRAFICKÁ SPOLUPRÁCE MILAN KATOVSKÝ
FOTOGRAFIE: PETRA ZÁVODNÁ, PAVEL KOTRLA, DANIEL BABICA,
JIŘÍ ZERZOŇ, ONDŘEJ BEDNAŘÍK, ARCHIV SPOLEČNOSTI
VYDALA SPOLEČNOST H&B DELTA S.R.O., VSETÍN
TISK: GRAFIA NOVA S.R.O., ZAŠOVÁ
© 2022

H&B DELTA S.R.O.
BOBRKY 382
755 01 VSETÍN
T: +420 571 499 130
E: INFO@HBDELTA.CZ
W: WWW.HBDELTA.CZ